

Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (za dostawę do domu) K 1.50 na prowincyi z przesyłką pocztową ... 1.60 Prenumerata za granicą: msk. 1.50, strk. 2.—, rb. 1.—

Posyłać egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśmi i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY
DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

na wiersz petto 16 hal., za każdy następnny rząd po 12 hal.; drobne ogłoszenia po 4 hal. od wiersza (minimum 50 hal.); Nadstawane za wiersz pettowy 50 hal. Spód na każdej stronie po K 6.—, półspód K 4.—, Zakładczki K 80.— za tydzień. Inzeraty prowadzić w biurze redakcyjnym p. M. HUPECZYK.

Administracya „NOWIN“: ul. Wiślna 2 otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład: Ekspedycyja: Agencya Sokolowska, Pasaż Hausmana 2.

Redakcyja i Administracya „Nowin“: Kraków, ulica Wiślna 1. 2 Telefon 840. Ekspedycyja „Nowin“: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZOZEPAŃSKI

Wiadomości natnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2. Rekwizytów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Widok ogólny III mostu na Wiśle za przerwaniem w aparacie (Fotogr. redakcyjnym „Nowin“).

Proces o prowizję.

Od adwokata dra Zijspera w Wiedniu, zastępcę posła Stapińskiego w procesie z drem Szajowiczem z Czerniowic o wrzeczono tom należną prowizję, w kwocie 50.000 koron otrzymamy obszernie wyjaśnienie, które z powodu braku miejsca jutro dopiero w całości ogłosimy.

Dz. Zijsper zaznacza w nim, że p. Stapiński z koncesyj bankowej na Kraków, przyrzeczonej mu przez Eksk. Korytowskiego, nie zrobił użytku, a koncesya p. Długosza i Landerbanku jest zupełnie inna. Pan dr Zijsper koczy swe wyjaśnienie następującymi uwagami:

„Ani „Landerbank“ nie żądał od p. pos. Stapińskiego poparcia w sprawie „wznowienia zaparkowania“, ani p. poseł Stapiński takiego przyrzeczenia nigdy dać nie mógł. Owazem „Klub Ludowców“ podał do wiadomości Kasa polskiego, że monopol zaparkowy będzie zwałczal z cetych art. P. Poseł Stapiński nie otrzymał też od Landerbanku czy od kokozelwisk 200.000 koron. Co się tyczy 2.000 koron — to za pierwszemu razem widzenia się z drem Szajowiczem, p. Letyński nakłonił p. posła Stapińskiego do przyjęcia pożyczki w wysokości od p. Szajowicza, nie przyjęła ona wadlowa, już dawno p. poseł Stapiński wraz z procentami zapłacił.

Sprawa posłów Władka, Fidera i Paducha.

Akcyja stronnictwa narod.-demokratycznego. — Oskarżenia p. Kanarek. — Im więcej światła tem lepiej.

Wiedeń. Na środę 22 h. m. zwołanie zostało na godzinę 11 przed południem posiedzenie frakcyi narodowo-demokratycznej w Kole polskiem. Popołudniu zaś odbędzie się posiedzenie wspólnie narodowych demokratów z partya X. Stojalskiego.

Na pierwszym posiedzeniu roztrząsaną będzie sprawa posłów Władka i Fidera. Chodzi mianowicie o zarzuty, jakie na publicznem zgromadzeniu w Tarnobrzegu poniósł obu posłom Ludowicz p. Kanarek (o wyrabianie koncesyj syntezarkich za pieniądze). Ponieważ Kanarek na poparcie swych słów pokazywał rzekome dokumenty, obaj poslowie narodowo-demokratyczny oświadczyli, że żadnych dokumentów nie wystawiali. Celem zbadania zarzutów ma być wybrana komisya, a 7 wnoczenie ma być sprawa oddana do sądu, gdzie p. Kanarek stanie oskarżony o oszczerstwo i zostanie zwolniony, aby udowodnił autentyczność dokumentów.

„Słowo Polskie“ pisze w tej sprawie: „Przedstawiciele D. N. zapewnili, że stronnictwo ich nie będzie robiło skrupułów z winnymi, jeśli się tacy w łonie stronnictwa znajdą, ale dochodzenia zarząd stronnictwa dla braku konkretnych zarzutów wdrożyć nie mógł. Co do paru tylko dokumentów, o których p. Sta-

piński przypadkowo wspominał, dało się odrzucić stwierdzić po zbadaniu wymienionych przez niego osób, że dokumenty te są sfałszowane.

Co inne dokumenty przyniosł, trudno przesądzić. W każdym razie poznanie ich jest najbardziej pożądanem dla stronnictwa, które nie unika jawności działań i sądów i pragnie wiedzieć prawdę. W interesie zaś publicznym korzystniej jest wywołać publikacye takich dokumentów, cokolwiekby one zawierały, niż uzyskiwać je poufnie, gdyby to miało się dokonać za cenę fortytowania p. Stapińskiego na jeszcze wyższe stanowisko polityczne.

Im więcej jawności, tem lepiej. Zycieci potrzeba atmosfery życia publicznego i czadego stronnictwa nie szczędzić. Przedewszystkiem własnego.

„Słowo Polskie“ pisze dalej, że p. Paduch dopiero przed rukiem wyszedł z obn ludowców, więc co do Paducha, p. Stapiński powinien mieć najlepsze informacje.

„Kuryer Lwowski“ na to oświadcza, że „przytapi do druku tych dokumentów.

Także dzisiejsza „Gazeta Poniędzka“ oświadcza, że jest „dzięki mecenasowi Z.“ w posiadaniu kopii listów posła Paducha i Fidera i drukuje je. Listy te — jeśli są autentyczne — byłyby istotnie skandalicznym dowodem przedałości (a zarazem braku umiejętności pisania) wspomnianych posłów. Listy te opisują:

w Lwowie d. 8/10 910.

Wielmożny Pan Major Saiz et Goliger, a konto Wekela od 1900 k: otrzymał przez Pańskiego ojca, 900 k zaplace, wyrobienia koncesyj, gospodnio-ryzykanckie zaś w Poniędzlaku na Pański ojciec mi doreczył, 300 k, aby bolo uczepialo Wekela suma od 1200 k, z srazczankim i Antoni Paduch.

Lista zaś posła Fidera do Goligera i Mayera Winaera w Szlachcicach z daty Lwowa 9/11/1910.

„Na interwencji Paducha przyjechałem do Lwowa w sprawie waszej i koncesyje syntezarkie. Staraniem mojem i kolegi Paducha będzie sprawa traktować pomyslnie. Razdzia sprawa potrzebuje wydatków — tak i tutaj kosztu są i będą, obliczona kwota być ma 5000 kor., a jak nie przyjdzie do skutku, to się zwróci. Czekam do wieczora. 10—11 na koszt.

Bartłomiej Fiedler.

„Gaz. Pon.“ donosi też, że p. Paduch miał „sekretarza“, któremu poruczył załatwianie swoich sprawek.

Co do wekeli, to opiswa jeden na 1900 kor. wystawiony przez posła Antoniego Paducha — a żyrowany przez Paalka Goligera i Piotra Gysia.

Drugi weksel, wystawiony przez Marjem Lehtich na kor. 200, trzeel przed i. Goligera na kor. 2000, cswarty przez Hilela Ehrmana na kor. 200.

Oczywisty sprawa ta musi zostać we wszystkich szczegółach dokładnie wyjaśniona.

Runięcie mostu na Wiśle.

Pracownicy katastrofy. — Wywiad z dyr. E. Zieleniewskim. — Wypadek strat konstrukcyi mostu. — Przebieg wypadku.

W nocy z soboty na niedzielę skutkiem naporu porwanych prądem webranej wody dwu galarów; runęło rusztowanie, podtrzymujące środkową i skrajną (od strony Podgórza) część mostu na Wiśle, a w następstwie runęła żelazna konstrukcyja.

Konstrukcyja żelazna mostu wykonywała fabryka L. Zieleniewskiego, zaś roboty betonowe lwowska firma Zacharywicz i Ska. Koszta konstrukcyi żelaznej wynoszą ogółem 600 000 kor., koszta całego mostu przeszło półtora miliona. Most był już prawie na ukończeniu. Silny mroź, dochodzący na Wiśle do 20 stopni C, uniemożliwił w ostatnich dniach roboty, które miały być prowadzone także nocą. Katastrofa nastąpiła niespodzianie, w chwili, gdy informacye nadchodzące z zergnego biegu Wisły brzmiały uspakajająco.

Sprawozdania nasz zwrócił się do dyrektora fabryki, posła Edmunda Zieleniewskiego z prosbą o informacye.

Co mówi dyrek. E. Zieleniewski.

— Katastrofa przypisać należy silie żywniowej. Nagle zaamarznęcie rzeki, niezapamiętany w lutym i niemniej nagła doła, która w przeciągu kilkunastu godzin poziom wód podniosła o 2 metry, spęzdziła krę i zerwała dwa galary drugzące rusztowanie mostu: oto przyczynę nie-

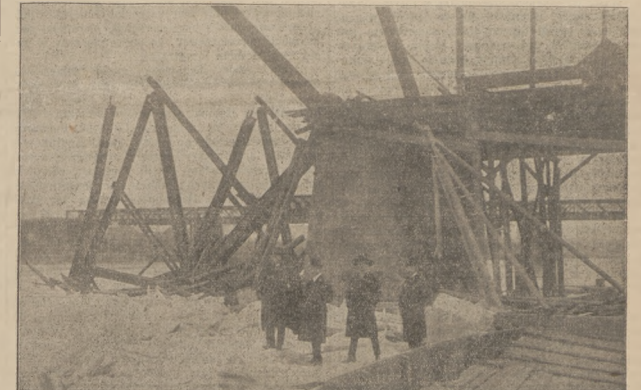
szczęścia. Dzięki rozkazde kierownika budowy mostu, naszego starszego inż. p. Chudoby, który wraz z inż. Schneidrem, dozorcąjacy budowę z ramienia namiestnictwa, bez przerwy niemal czuwał nad robotami, uniknięto ofiar w ludziach, nienależnie bowiem robotników (choć było projektowane zarządzenie pracy nocnej) zawczasu z zagrożonych części mostu.

— Jakże straty wyrządził ten wypadek? — Dokładnie obliczyć tego jeszcze nie można. Zdaje się, że strate wraz z kosztami wydobycia zatopionych części, przyjąć należy w kwocie około 120.000 k. Niewiadomo, czy pograżone w nurtach części konstrukcyi zostały w zupełności skrecone i zgruchotane, czy też może część da się ponownie użyć. Część konstrukcyi kolo filaru mostu od strony Podgórza nie runęła, tylko została na bok wyrzeczona.

— Jaki będzie przebieg pracy ratunkowej? — Przedewszystkiem przystąpią niewięcej do wydobycia zatopionych części, co niewątpliwie połączone będzie z niemałymi trudnościami technicznymi. Następnie zbudowane zostaną nowe rusztowania i konstrukcyja żelazna będzie ukończona. Oddanie mostu do użytku opóźni się oczywiście, ale sądzę, że przy wyłączeniu wszystkich sil w ciągu kilku miesięcy powojentują straż.

Przebieg katastrofy.

Zamieszczamy obok dwie fotografie, sporządzone aparatem redakcyjnym w godzinach przedpołudniowych po katastrofie z brzegu podgórskiego. Na jednej wi-

Filar mostu od strony Podgórza. Na zwalach kry stoi grupa urzędników przedsiębiorstwa kanalizacyjnego i Ekspozytury Dróg wodnych. (Fotogr. redakcyjnym aparacie „Nowin“).

PANI JANINA Powieść przez Guy de Maupassanta.

(Ciąg dalszy).

Oniemiela, jakby nagle jakimś ciosem raczona, i zdalo się jej zaraz, że coś się w niej porusza. Milczała, nie słuchając nawet co mówią, zagłębiając się w swoich myślach. Nie mogła spać w nocy, przejeżdżała cala tam nowem, szczególnem odkryciem, że w niej żyje dziecko i smutna, strapiiona, że to będzie syn Juliusza i niespokojna, obawiając się, żeby nie był podobny do ojca.

Rano książka poprosić barona.

— Ojczulku, postanowienie moje jest nieodwołalne; muszę wszystko wiedzieć, zwiawszca teraz; a wiesz, że w obecnym moim stanie nie trzeba mi się sprzeciwiać. Słuchaj. Pójdziesz po probozacha. Potrzebuję go, żeby zapobiedz kłamstwom Rozalii. Jak tylko książde przyjdzie, przyczołasz ją do mnie i zostaniesz tutaj z mamusią. Ale uważaj, żeby się Juliusz niczego nie domyślił.

W godzinie północy wszedł proboszcz, jeszcze więcej otyły, zadyszany, podobnie jak mama Usiadł przy niej na fotelu, z brachem obwisłym między rozkraczonymi nogami. Zaczął od żartów, przeciągając z przyzwyczajenia kraciastą chustkę po czole: — No, pani baronowo, zdaje mi się, że nie chudniey. Juzto możemy sobie oboje powinnowad...

A zwracając się do chorej: — He, he! Dowiaduję się, moja złota pani, że wkrótce znów będziemy mieli chorozy. He, he, he, ale nie lódzi tym razem. — Tonem poważnym zaś dodał:

— Przybędzie jeden obrońca ojczyzny... O ile to, naturalnie nie będzie dobra matka rodzinaj, jak pani baronowa — rzekł po chwilowym namyśle, kłaniając się pani Adelajdzie.

— Ale otworzył się drzwi w głębi. Rozalia, zmieszana, zaplankana, nie chciała wejść, podczera gdy baron postztrkiwał, pomychaj ją z tyłu. Niecierpliwiony w końcu, wturcił ją z całej siły do pokoju. Zakryła sobie twarz rękami i stała, skłajac. Janina, skoro ją zobaczyła, zerwała się przedko i siadała, błedsza od pościeli; gwałtowne uderzenia

BIBULKI DO PAPIEROSÓW CZUWAJ w książeczkach i opakowaniu patentowem

polecą: znana: fabryka tutek i: bibulek cygarowych

Rudolfa Herliczki W KRAKOWIE WZORY na żądanie DARMO i opłatnie. Już sama firma ciesząca się światową renomą daje zupełną gwarancję za dobroć gatunku

dalmy całą konstrukcję mostu, przewarowanego w polowie, na drugiej filar od strony Podgórza za skracającą się kładką konstrukcyjną, na krze lodowej stał stiel grapa inżynierów: p. Konstanty Aleksa, kierując inżynier przedsiębiorstwa firmy Zacharyewicz Rodakowski etc. Inżynier bulwar i kolektory, p. Inż. Kąkol, oraz inżynier z Ekspozytury budowy dróg wodnych, Skutkiem wibracji wody także przedsięwzięcia o wykonaniu olbrzymie na 3 1/2 miliona, na kr. obliczone roboty obulwarowania i kanalizacji Wisły, było zagrożenie — i przez całą noc z soboty na niedzielę zroszone robotników ratowało nadbrzeżne elektromotory i baggery przy zalewie.

Sprawozdawca nasz pisał:

Trzeci most na Wiśle.

Most dwóch się na trzy części, które opierają się na dwóch filarach kamianych, wmurowanych w dna Wisły. Budowany jest systemem Gerbera, polegającym na tym, że dwie kratowe belki żelazne wystają w przelot środkowy i na tych wystających częściach zawieszona jest belka trzecia środkowa t. zw. wisząca. W chwili katastrofy belka od strony Krakowa była już zupełnie gotowa, środkowa zaś montowana. Równocześnie kończono roboty nad częścią od strony Podgórza, na której opierać się miała założona już belka wisząca. Wogóle podstawowe roboty około rusztowania żelaznego były na zakończeniu, brakowało jedynie założenia spójnej górnych. Części, nad którymi pracowano, podpierano około 100 słupów drewnianych, wбитых na 3 mtr. w dna Wisły, a każdy o średnicy 30 cm. Piloty te umieszczano w kilku rzędach z których każdy składał się z siedmiu sztuk. U szczytu i uś w nad powierzchnią wody spoiny były silną belką drewnianą, ponadto na krzyż powiązane były deskami, mocno przybitymi.

Rusztowanie to wykonał majster ciesielski p. Staroń. Most długi jest na 140 mtr., szeroki na 14 mtr. Po lewej i prawej stronie spójnej górnych położone są sztaby żelazne, na których mieścić się będzie chodnik o szerokości 2 1/2 mtr. Po odjęciu przestrzeni, jakie zajmują spienienia, na ruch kolejowy przypada 8 mtr.

Materyał, jaki użyto do zakładania konstrukcji żelaznej, przywieziono na 108 wagonach; waży on 1,080,000 klg.

Przyczyna katastrofy.

Przyczyną katastrofy przypisać należy nie winie ludzkiej np. spóźnienia założenia t. zw. „łodowników“, które rozbijają się płynące kry, lecz jedynie druzgocącej potężnej żywiołowej, której nie oprzeć się nie może.

Wisła od dniniego szeregów lat w lutym nie zamrzada nigdy. Zdarzało się to jedynie w grun dnu lub z początkiem stycznia, zamrznięta zaś powłoka pękała pod wpływem ciepła dopiero po kilku dniach. Tymczasem w obecnym czasie wskutek silnych ostatnich mrozów, sięgających 22 stopni, Wisła pokryła się nagłe lodem grubym na kilkadziesiąt ctm. i nagłe wskutek 2 dniowej odwilży ruszyła. W czasie mrozów praca była znacznie ograniczona, gdyż w przeciwnie do dni zwyczajnych, pracowano przy budowie zaledwie 8 najcięższych robotników, gdyż normalnie zajętych jest około 50. Szczepa garska tu pracowała z o ogromnym wysiłkiem, trzaskającą wgnawia mróz i ogromny wiecher niezmierzającej jej pracy.

Wskutek odwilży, jaka nastąpiła i deszczów, stan wody na Wiśle podniósł się znacznie. Nie powodovalo to jednak żadnych obaw z tego powodu, że Wisła w górnym biegu nie była zamrznięta, a właśnie kry stamtąd płynące mogły być niebezpieczne.

Tymczasem stało się inaczej. — Kry lokalne, które nigdy nie powodują podobnych katastrof, zagroziły całości podpór drewnianych. — Stałe podnoszący się stan wody, podniósł w dniu krytycznym około 2 metrów powłokę lodową na całej przestrzeni i oderwał ją od brzegów. O godzinie

10 w nocy dał się słyszeć głąchy trzask i łoskot pejącego lodu i niepełna w godzinę później ogromne kry zaczęły płynąć.

St. inżynier Chudeba, który prowadził fabryki, przeczuwał, że lody mogą wcześniej ruszyć i że może zdarzyć się katastrofa. Dlatego też w sobotę wieczór, zapowiedział robotnikom pracę na budowie dniem i nocą, aż do zmontowania głównych części. Ponadto jeszcze w piątek rano zaajął się zakładaniem „łodowników“. — Zabiegów nie zdały się na nic. — Katastrofa zdarzyła się wcześniej, niż mógłbykolwiek przypuścić. Gdyby prace około belki podgórskiej ukończono przed ruszeniem lodów, co przy pracy dziennej i nocnej nastąpiłoby w przeciągu 3 do 4 dni, belka środkowa znalazłaby na niej oparcie i katastrofa mimo zerwania belkowania przez kry i galary nie nastąpiłaby. Katastrofa wywołała zresztą bezpośrednie nie krad.

Przebieg katastrofy.

Pierwsza kra, jaka ruszyła, uderzyła w pierwsze wiadządo i zawałła ją odrazu. Nastąpiło to tem łatwiej, że belkowanie to nie służyło już do podpory gotowej części mostu i nawet słupki górne, na których operowały się sztaby żelazne, były uszkodzone. Do godziny 12 po północy sytuacja się nie zmieniła.

Jedynie tylko olbrzymie wały kry, pracujące naprzód z ogromną siłą, naderżając o siebie i przederżając się z trudnością przy belkowania mostu, wydawały groźny pomruk wśród ciszy nocy. Szybkie na moście pełnił inż. Schneider inż. Staszczuk. Na polecenie ich wszyscy robotnicy opuścili pracę, obserwując z brzegów pełne grozy polecenie. Nagle w blasku latarni i słabego oświetlenia księżycy, zamajaczyła na powierzchni wody, otoczona zszwad pływającą kra, dwa ogromne galary. Słabo przyznaczone do brzegów, pod napływem naderżającej kry, oderwały się od brzegów u stóp Wawelskiej i płynęły wprost na belkowanie. Katastrofa stała się niemiłosierną. Galaryparte z tyłu przez kry i wartki przed wody uderzyły z ogromną siłą o drewniane wiadządo środkowej części mostu i zmioły je z powierzchni w mgłnieniu oka. Rozległ się straszny huk i łoskot. Pękające, łamiące się i drące o siebie wzajemnie części składowe mostu, wydając spony isker i rozświetlające ciemną przestrzeń, runęły w nurty Wisły. Środkowa część mostu zniknęła, reszta zaś od strony Podgórza zawiąsa, głożąc zawałenim.

Widok walącego się mostu był tak straszny, a zarazem imponujący, że wzbudził ogólny przestraszenie. Inż. Staszczuk, który jako jedynoczo obcnotnik służył przy marynarce i był nieraz świadkiem buragówni i burz morskich, opowiadał sam naszymu sprawozdawcy, że poraz pierwszy w życiu niegł zaciemnił przestrzech.

Huk i łoskot spadającego mostu zaalarmowało okolicę i grupki przebudzonych ludzi, które spiesznie zdążyły na miejsce katastrofy. Pierwsy przybył inżynier Halduk, oraz twórca projektu i kierujący budową mostu inżynier Chudeba. Ponieważ tamy zabezpieczające roboty kanalizacyjne pod wpływem naporu kry zaczęły trzeszczeć, a w ezbrażna rzeka każdej chwili zagrozała zalaniem róbót kanalizacyjnych i zniszczeniem maszyn elektrycznych i pomp. Rzeczono się też na ich ratunek. Robotnicy przedsiębiorstwa obulwarowania i kanalizacji Wisły wraz z inżynierami spieszenie przennosili motory i linami stalowymi przyemocowywali je do brzegów. Prace trwały do 4 rano. O tym samym czasie spływały już kry i Wisła spokojnie płynęła dalej.

St. inż. Chudeba, który przez dni ostatnie dzień i noc czwał na budowa, o godz. wpół do 12 tej w nocy udał się do domu, aby zmienić przekołek całkiem ubranie. Powrócił na most w kilka minut po rnieciu środkowej części — i widząc zniszczenie tyłu wysiłków pracy, wyczerpa-

wał zamiar zrobić ci coś złego, chcemy tylko wiedzieć, co się to stało.

Janina pochylona na kraju łózka, patrzyła na nią.

— Czy to prawda, że się zastalałam w łózku z moim mężem?

Rozalia wyjechała przez ręce: — Tak, proszę pani.

Baronowa zaczęła naraz, dusząc się, na cały głos płakać i jej konwulsyjne łkanie zlewalo się z łkaniem Rozalii.

Janina z oczami wpatrzonymi w śnieg, pytała: — Odkądże to trwało?

Rozalia wyjąkała:

— Od czasu jak tu przybyłam.

Janina nie rozumiała.

— Od czasu jak tu przybyłam... A więc... od wiośny?

— Tak, proszę pani.

— Odkąd zaczął a nas bywać?

— Tak.

(Ciąg dalszy nastąpi)

na bezsensownie, wybuchł płaczem, nie mogąc przez godzinę się napokoić.

Rano przybył na miejsce katastrofy dyr. Zieleniewski.

Straty.

Szkoda, spowodowana katastrofą, jest dosyć znaczna, wynosi bowiem około 120,000 koron. Ko stratę tę poniesie, na razie jest rzeczą niewiadomą. Most buduje rząd; roboty żelazne wykonała fabryka pod firmą „L. Zieleniewski Tow. Akc.“; ona też prowadziła budowę. Ponieważ w wypadku tym fabryka nie ponosi żadnej winy, szkoda poniesie prawdopodobnie rząd. Cała konstrukcja żelazna kosztuje 60,000 kor.

Prócz straconego materyału, który przez pogięcie i złamanie uległ zniszczeniu, oraz robotnicy, składa się na szkodę koszt wydobycia zanurzonych części żelaznych z wody, który wyniesie kilkanaście tysięcy koron. Część mostu, która wpadła do Wisły, wynosi około 36 metr., waży zaś 180,000 kilogr. Prace nad wydobyciem potrwać kilka tygodni. Przytem nie wiadomo, czy części te dadzą się jeszcze użyć, a wydobycie jej musi zezględu na żegluge.

Więść o zawaleniu się mostu na Wiśle, obiega miasto już wczesnym rankiem i wywołała ogromne zainteresowanie. — Publiczność z najrozmaitszych sfer tłumnie dążyła na miejsce katastrofy, jedni dorózkami i tramwajami, bindniejsi piechotą. Ponieważ dostęp do wału dla dorózek był wzbroniony, elegancki ubrane panie i panowie dowiekując i śmiejąc się, brneli po kostki w bloce. — Na widok zwałonego mostu miłki wszystkie, jakaś wyższa siła, przed którą korzyć się mus, naraz najcięższ duch ludzki, zamakał udu widom.

Na dło wzdłuż brzegów Wisły potaworzył się grupy ludzi, komentując wypadki i dochodząc przynicy katastrofy. Rozmowio towarzyszył tylko ryk fal, naderżających o związające stalowe sztaby. Chwilami przebiegali wśród zgromadzonych inżynierowie dający donosnym glosem rozkazy.

Napływ publiczności był największy między godziną 1 a 3 po południu. — Dopiero późnym wieczorem miejsce katastrofy opustoszało.

Bierny opór urzędników w Tryście.

Tryest. Bierny opór urzędników państwowych trwa w dalszym ciągu, dając się we znaki szczególnie kopcom. Ruch warowany na dworcu kości państwowych ustał niemal zupełnie. Na linii kolejki państwowej pracują dotąd normalnie.

Tryest. Wczoraj dyrekcya poczt i zarządziła, aby wszyscy urzędnicy pozostali poza godzinami urzędowymi w biurach, celem zatławienia zaległego materyału. To samo zrobił zarząd urzędu telegraficznego.

Tryest. Deputacya Rady giełdowej udała się wczoraj ponownie do namiestnika ks. Hohenlohego i żądała od niego interwencji rządu na korzyść ludności w interesie autorytetu państwa. Namiestnik odpowiedział, że rząd nie może spełnić zadań urzędników, a okazał chyba dobrą wolę, przynajmniej urzędnikom jednorazowo dodatki i gotowości udzielania zaliczek. Gdyby bierny opór miał potrwać dalej, to rząd musiałby się w takim razie chwycić odpowiednich środków.

Tryest. Robotnicy chcą ogłosić strejk generalny celem poparcia urzędników.

Akcyja urzędników państwowych w sprawie awansu czasowego.

Wiedeń. W sobotę na zebraniu mężów zaufania organizacyi urzędników państwowych uchwalono rezolucyę, w której urzędnicy państwowi, zgadzając się z zdaniem urzędników pocztowych, t. j. aby pragmatyka służbowa była w drodze ustawodawczej była zatłowiana, stoją na stanowisku, że awans czasowy powinien być albo razem z pragmatyką, albo w osobnej ustawie zatłowiony. Wyrażono przytem nadzieję, że obie ustawy najpóźniej do 1 lipca b. r. bęđ zatłowione. Zajęcie ostatecznego stanowiska w tych sprawach pozostawiają między zaufania zgromadzonym urzędnikom państwowym z całej Austryi, które się odbędzie 26 marca b. r. Równocześnie wzywano wszystkie organizacye, aby wzmożniły fundusze organizacyjne.

Proces uniwersyteckich hajdamaków.

Lwów. Przesłuchano w dalszym ciągu kilku oskarżonych — a zeznania ich ujawniły niemiennie jedną cechę: brak charakteru tej rnskiej młodzieży i perfidyje.

Na wczorajszej rozprawie obr. dr Ochrymowicz postawił wniosek o wzewanie kilku świadków celem stwierdzenia, że w krytycznym czasie Reszetyła leczył się na chorobie nerwowej.

Następnie zgłosił obrońca wniosek, aby Resze-

tyła poddać badaniu psychiatryczn. celem stwierdzenia okoliczności, że B. r. akcya przez okno z sali III. pod wpływem choroby nerwowej, a nie z obawy przed odpowiedzialnością karna.

Potem przystąpiono do przesłuchania czwartego oskarżonego Leon ołowicza. Oskarżony twierdzi, że pokaleczono go nogę. Mianowicie w chwili, gdy spostrzegł, co się dzieje, chciał się wydalić z gmachu i wszedł na schody główne, które z dolu klatki schodowej strzelił i zranił go w doę. Widział, jak Kocko upadł; twierdzi, że strzał padł ze strony polskiej. Widział, jak jakieś widymum w czapce mundurowej wychyliwszy się z korytarza rektorskiego strzeżiło z rewolwera.

Gdy przewodniczący kazwał, że jest to sprzeczne z zeznaniami w śledztwie, bo wtedy twierdził, że nie widział, a strzelano, odpowiadał: oskarżony, że wtedy znajdował się w stanie rozgorączkowania.

Leontowicz dodał następnie, iż jeżeli w szpitalu faktyczne podał nazwisko i mówił po polsku, było to następstwem zdenerwowania.

Po przewrzie przesłuchawno piątego oskarżonego Demesa S. t. u. y. k. Jest on obecnie jednoczo cnotnikiem przy obronie krajowej, był studentem medycyny. Był on na wiecu w Sokole, skąd udał się na wieco do uniwersytetu do sali III. I tam słyszał więcej strzałów, które padły do sali III, powybijały szyby i uszkodziły okna. Na awagę, że w sali tej nie ma zupełnie śladów kul, a przeciwnie są ślady uszkodzenia okien, które jednakże nie pochodzą od kul, wyraził oskarżony przypuszczenie, że ślady kul zatarłi Polacy (I) Widział jak 2—3 ludzi młodych strzelalo do Reszetyła. Przew. zwrócił mu uwagę, że o przeczności mianowicie w śledztwie zeznawał oskarżony, że nie miał zamiaru udawać się na wiec i że będąc w uniwersytecie z sali na korytarz nie wychodził, a obecnie zeznaje, że był na korytarzu. Oskar. odpowiadał, że w śledztwie był się aresztowania, obecnie mówi prawdę.

Lwów. W poniedziałek odbywa się przesłuchanie dalszych oskarżonych, którzy również wszystkko zeznają na korzyść polską. Rozprawa jest ogromnie monotonna.

Ze świata.

Samobójstwo dwu ucznów gimnazjalnych. — Z Częstochowy telegrafują: Onegdaj wieczorem w restauracyi Świderskiego raziły się czterech wydalonych z gimnazjum rządowego w Częstochowie uczniów: Babel-Jarocki, Turiski, Sakowicz i Szurinow. Kiedy wyszli na nice, Babel Jarocki celowym wystrzałem z brauninga w siebie zastrzelił się na miejscu; padając, podał rewolwer Turiskiemu, który wystrzelił również, ale tylko zranił się i żyje. Dwaj pozostali koleży uciekli. Pohodki zbiorowego zamachu samobójczego uczniów na razie nieujawniono.

Wesely rosyjski klasztor. W dzienniku konserwatywnym „Petersb. Wiedomosti“ p. Durnowo opowiada o obyczajach Nowospasskiego monasteru w Moskiewie. W klasztorze „spiewają wyłącznie prawie kobiety“. Cela priłora przerabiana jest i urządzana z wielkim przepychem: atlasowe dywany, otomany tureckie, wanna marmorowa, lodownia do przechowywania luksuśowych powłoków — wszystko to dające jest od obrządku „zakonnego“. Gwiazdka chrześc. kobiet obdzwaja się nawet po północy, bractwiskie są rannioni zachowują się tak, iż panny zmuszone są zranić się, wogóle monaster według słów bardziej surowych czernców, stał się poprostu domem rozpusty. Przelonony tytuł monasteru jest niejaki o. Makary, który za swego świeckiego żywota służył jako stary gość wszelkich lokalów „wesolych“, który ukrył się pod habitem, przagnąc się ratować od śledztwa kryminalnego i przagnąc znaleźć środki na wybrnięcie z licyznych dardzo.

W Moskiewie również wynaleziono hardzo „pikantną“ korespondencyę, jaką prowadził jeden z czernców tamszejszy z przeloną monasteru w Smoleńsku. Korespondenya ta, według świadctwa duchownego, który ją odkrył, „świadczy o zlamaniu przez przeloną ślubów zakonnych“.

Nowa plaga. Na nową plagę, wyrastającą po wsiach i miasteczkach Królestwa, zwraca uwagę korespondent „Głosu Częstochowskiego“. Są to zakładana coraz liczniej przez żydów pod miasteczkami, osadach i większych wioskach sklepiki — kawiarnie, lub „czajnie“ z noclegami. — Są one nie tylko przytłumił rozmaitych mężów społecznych, dzwieldzi, paserów i kontrahandzistów, ale ich właściciele są głównymi szarfarzami takich specałowych, jak a nodyna i scharyna.

„Kto zna lepiej — pisze korespondent — stousunki wiejskie w miejscowościach, zwłaszcza oddalonych od miast większych, jak w wielokami, w okolicach Działoszyńska, Inb Przyszowa, Koniecpola, Włoszczowy i innych, ten wie, jak rozpowszechnione jest wśród ludu udućcie scharyny, wiośnice do kawy, ciasta i potraw. W nowej miejscowości w okolicach Częstochowy, na

Opiewać przez cały krajowy jest obowiązkiem każdego Polaka

Żądamy wszędzie tylko polskiej czekolady z fabryki ADAMA PIASECKIEGO w Krakowie,

Wprowadzone dotąd w handel gatunki czekolady: Krakowianka, Warszawianka, Królewka, Orzechowa mieczna, Zdrowia, Waniliowa, z orzechami, z migdałami i czekolada w proszku, uznane zostały powszechnie jako nie ustepujące pod żadnym względem wyróbom zagranicznym, ze które z kraju naszego rok rocznie znaczną część odpływa.

ktoś z kodym z roku w ruch poszedła, zapoznawsz jest w naszym najnowszej konstrukcyi a sił elektryczną i urządzoną według wszelkich wymagań nowoczesnej techniki.

Poloczn nadto: Czekoladki likwornu w różnych smakach wadzim wybornu. Łupki kakao — (z spoinie świeżo palonego kakao) na herbac. doskonały w smak i bardzo zdrowy.

Cenniki na żądanie wysylam opłacone. Dla P. T. Kupców ceny hurtownu.

wesela wypiło za 10 rb. kropli eterowych czyli anodyny, której ludowi żydzi w większych ilościach jak i sacharyny dostarczają.

Zyd sklepikarz nabywa funt sacharyny po 2 rb. 30 kop. do 2 rb. 50 kop. a sprzedając szczypląm, t. j. po tuciu lub po kilka funtów, otrzymuje za funt 5 — 6 rubli!

Tam, gdzie sacharyna jest rozpowszechniona, sprząda jej taki sklepikarz (t. j. wasi najmiejsi 2—3 funtów tygodniowo. (U nas w Austrii użycie sacharyny jest zakazane).

Oryginał nieporozumienia miało niedawno miejsce w sali rozpraw sądu w Grossen, wywołując duże śmiechy. W sprawie jakiegoś handlarza, zwanego jako świadka jego syna. Gdy 14 letni chłopcy zjawił się na sali, zapanował humorystyczny śmiech i nawet śmiech nie był w stanie zachować powagi. Ważne ciało świadka nikłego zupełnie w dugini surdocię, sięgającym prawie po ziemię, na nogach miał ogromne buty; równie obszerne były spodnie, kolanier i kapelusz, a w ręku niósł świadek potężną laskę. Na zapytanie sędziego, jak imię w takim kostymie jawił się przed sądem, odparł chłopak nieśmiało, że tak było przepisane w wezwaniu. Ogólne zdziwienie. Ale mace zaczęły szukać w bezdennych kieszeniach, aż wrzeszcz wyciągnął wezwanie i z tryumfalną miną pokazał słowa: „In den Sachen ihres Vaters.“

Naukowe sceny i estrady.

Z teatru miejskiego. „Książka-małonek“ wypełniła do ostatniego miejsca salę teatru na przedstawieniu niedzielnym; dwa następnie przedstawienia tej wesołej komedii we wtorek i w piątek bieżącego tygodnia. — We środę dany w teatrze „Złoty wiek reżyserski“ po cenach popularnych. — „Dawaj!“ Morskowokalego z dyr. Solakim w roli tytuluowej ukazuje się we czwartek.

Z teatru ludowego. Dziś i jutro jeszcze „Krowderka zuchy“... „Pod gwiazdą banderą“, wodewil ze śpiewami i tańcami przez C. Danielawskiego, grywany dawniej z wielkim powodzeniem, przedstawiony będzie we środę na benefit talentowanego artysty śpiewaka p. W. Wandyczka.

Repertuar teatru miejskiego.

Poniedziałek: „Wawrzynianka“ i „Uczeń się może“. Wtorek: „Książka-małonek“. Środa: „Złoty wiek reżyserski“. Czwartek: „Świat 1“. Piątek: „Książka-małonek“. Sobota: „Go tu Honpuu“ i „Pan Benet“. Niedziela pop: „Nobilitas oblige“. Niedziela wiecz: „Nobilitas oblige“. Poniedziałek: „Go tu Kłopotnik“ i „Pan Benet“.

W sobotę dnia 25-go lutego ukazuje się o g. 8-tej zrana specjalny

numer karnawałowy „Nowin“

(numer z wykiły wyjdzie jak zawsze w sobotę o g. 3 popołudnia).

„Karnawałowy numer“ będzie miał począwszy od artykułu wstępnego o, skończywszy na inzeratach trzech specjalnie... karnawałowa. Również ilustracje strojone będą do charakteru całości. Blizsze zapowiedzi ogłoszone zostaną w najbliższych brach „Nowin“. Zwracamy zawsza uwagę amatorów wesołej lektury na to karnawałowe wydanictwo.

Co słyhać w mieście?

Masowa ucieczka więźniów.

Wczoraj rozszedł się po mieście pogłoski o masowej ucieczce więźniów z domu kary przy ul. Senackiej. Pogłoski okazały się prawdziwymi. Zaśniętego przez nas informację przelastwiają przebieg ucieczki następująco.

Zbiegli więźniowie.

Z trzech cel, znajdujących się na I. piętrze domu karnego, a przylegających do siebie, dozłoło zbiedz ośmiu aresztantów, znanych na tutejszym bruku niebezpiecznych złodziej i wianoścycy. Są nimi: Józef Klocek, Roman Uteński, Jan Serafin, Stanisław Gajewski, Józef Jedynak, Stanisław Wyłęgak, Rudolf Opyrch i Tomasz Surówka.

Spasoń uciezki.

Zbiegli więźniowie przy pomocy noża i sztab żelaznych wrzyl w ścianach wewnętrznych około 18 metr grubych, dwie dziury. Dziurami temi dostali się wewnątrz do jednej celi, skąd potem wybiwszy dziury wewnatrz, zrywali linę z przecierdzieli i koczów i w ten sposób zeszli po niej do jednego z ogrodów przy ul. Kanoniczej. Tutaj więźniowie porzaczali z siebie surduty więzienne i czapki, przysiedli bez przeszkód bramą domu X. dr. Spisza na ulicę.

Świadak uciezki.

Wychoźdzących na ulicę więźniów dostrzegł stróż domu z pod Nr. 13 i zastanowiło go to, że żaden z nich nie posiadał na głowie czapki, ale nie przypuszczając by to byli więźniowie i nie czyniąc się w prawie zatrzymanym bieżących ludzi, pnieł się ich wolno. W ten sposób wszyscy zbiegli znaleźli się na wolności; przeszli okolice alicy Poelskiej, plantami i wreszcie na placu Groble rozeszli się każdy w swoją stronę.

Śchwytanie Gajewskiego.

W dwie godziny po ucieczce jeden z agentów policyjnych spotkał w szynku na Grzegorzach zbiegłego Gajewskiego. Nie wiedząc zupełnie o ucieczce, a przezwijając jedynie w Gajewskim niebezpieczne indywidualum, przyaresztował go i odstawił „pod telegoś“. Tym dnoziem wyzżało na jaw, że Gajewski przed paru zaledwie kwadransami uciekł z więzienia.

Dalszych zbiegów energicznie poszukuje policja.

Sam się zgłosił.

Dzisiaj rano zgłosił się do sądu jeden z zbiegłych więźniów. Nawiszka jego jednak podać nie możemy, ponieważ władze sądowe utrzymują ucieczkę w ścisłej tajemnicy i odmawiają wszelkich wyjaśnień. Wziewiel, który się zgłosił miał być podobno przeciwnikiem ucieczki i ucieki z więzienia zmuszony przez swoich towarzyszy.

Kto winien?

Wczoraj o godz. 6 wieczorem została jak codziennie zmieniona warta na I. piętrze. Dozorca, który objął posternek nie obowiązku skontrolować cel, jednak nie uczynił tego i jemu też całą winę przypisują dozorczy.

Śledztwo dyscyplinarne przeciw policji krakowskiej.

Od czterech dni przebywa w Krakowie radca nam. Szaymanowski ze Lwowa celem śledztwa w sprawie postępowania policji krakowskiej z okazji zabójstwa uniwersyteckiego. Pewno sfery zarządczej bowiem powiedzą, że była za mało „energiczna“. Pan radca S. przejechał już st. kom. Brodzkiego i cza, kom. Tomaszka, radcę Banacha, Krasznawokalego i I. Pysiana, stawiane podczas tej osobliwej indagacji, były, jak słychać, następujące:

O której godzinie policja zjawiała się przed gmachem? Dlaczego nie spożozona opowiano uniwersytecki przez postępowych słuchaczy? Dlaczego wezwano wojsko? Dlaczego dopuszczono postów Daszyskiego i Grossa do gmachu? etc.

Śledztwo to dyscyplinarne w sprawie, w której policja wykrytko okazała taką, przez co uniknięto ludu możliwego *rozlewu krwi* i skandalu, zaś czemś monstrualnie i musi wywołać w kołach urzędniczych uzasadnione rozgoryczenie.

Policja była przed gmachem już o godz. 7 zrana skonyguowana, ale rektor pozwolił być już o godz. 4-tej w nocy opawać Uniwersytet członkom sadowi i narodowym demokratom... Rektor wyraził też żądaj, aby policja do gmachu nie wkraczała. Wzywano wojska wstąpiło ze strony policji (oczywiście naszym zdaniem zupełnie niepotrzebnie) dlatego, że policja rozprzeczowała tylko 100 policyjantami, którzy całej dzieł bez jedzenia i pełnili służbę na ostrym mrozie. — Pona Grossa wprowadził rektor o osobiście pod ramię do gmachu — i dojeżdżał tak jemu jak Daszyskiem bardzo goręco za interwencję... Czyż policja miała i rektora z postem Grossem nie wpieść do Uniwersytetu?

Tak się przedstawia „wina“ policji. Sprawa tego śledztwa odbyła się niewątpliwie cicho w parlamentarnie. Słychać też, że dyr. Flatau jest tem śledztwem mocno dotknięty i obrabony.

Posiedzenie Rady m. Krakowa odbędzie się we czwartek 25 bm. o godz. 6 pop. Na porządku dziennym znajduje się sprawozdanie delegata do Rady szkolnej kraj. i wybór nowego delegata, powiększenie etatu urzędników magistr. i akcyz m. oraz kilka drobniejszych spraw. Po posiedzeniu jawcom odbędzie się sprowadzenie tajne.

Ze spraw mieklich. W sobotę odbyło się posiedzenie m. komisji sanitarnej, na którym fizyk dr. Janiszewski przedstawił roczne sprawozdanie z działalności m. urzędu zdrowia i z chorob zakazanych w roku 1910 i za czas do 15 bm. Komisja uchwalila regulamin dla służby sanitarne, poczem po dłuższej dyskusji uchwalila jako naglącą sprawę budowę szpitala epidemicznego.

Stan wody na Wiśle skutkiem ostentacji opadów deszczowych i odwily wzmógł się znacznie. W niektórych miejscach woda wystąpiła już z uregł. Mędzy innymi, załała do polowy podwórze m. fabryki wyrobów betonowych, mieszczącej się koło rogatki Zwierzynieckiej. Woda z Wisły, cofając się w zamrowanie kryło Radawy, wydostała się na wolną przestrzeń koło „Sokoła“ i zniszczyła niektóre roboty ziemne, przygotowane jeszcze w jesieni do dalszej regulacji.

Zebrańie chrześ. młodzieży handl. W górnej sali „Sokoła“ odbyło się wczoraj o godz. 3-iej pop. zgromadzenie chrześ. młodzieży handl. pod przewodnictwem p. Maślanki. — Co przycięcia do wiadomości sprawowania komiteta w sprawie utworzenia własnej organizacji, niezawidni od istniejącego Stow. kupców i młodzieży handl., wybrano komitet, złożony z kilku osób, który zajmie się zorganizowaniem projektowanego Towarzystwa. Z koła obradowano nad sprawą anatemizmu dla pomocników handl. oraz nad stanowiskiem, jakie chrześ. młodzieży handl. ma zająć wobec akcyi, zmierzającej do słupienia Kongregacji kupie-

ckiej ze Stow. kupców i młodzieży handl. Obrady zakończyły się ochwaleniem kilku rezolucyj.

Waina zgromadzenie Tow. Emigracyjnego zapowiedziane na wczoraj o godzinie 4 po południu o ostatniej chwili zostało odwołane z powodu wywołania kilku referatów na podobno zgromadzenie, które odbyło się wczoraj we Lwowie.

Zgromadzenia socjalistyczne. W sali teatru indowego odbyło się wczoraj o godzinie 10 przed południem zgromadzenie socjalistyczne. Zagał obrady i przewodniczył p. Jaroszewski. Referat o projektowanych wydatkach na wojsko i dotę wygłosił p. Haacker, poczem zabrał głos poseł Daszyski i w dłuższej mowie przedstawił przebieg ostatnich zajd na uniwersytecie. Usię przemówienia, w których mowca omawiał „Moją Panję“, przerywane były salwami śmiechu. — Po ochwaleniu kilku rezolucyj przewodniczący zamknął obrady o godzinie 1 w południu.

Karnawał.

Kreduta prasy. Tydzień zaledwie dniel nas od zapowiedzianej reduty prasy. Sprzedaż biletów rozpoczęła się we czwartek w hotelu Pollera, dziś już jednak można przepowiedzieć, że liczba uczestników i doborom towarzysząca, reduta prasy dominujące zajmie miejsce w tegorocznym karnawale.

Caly gmach Starozg Teatru objął już komitet w posiadanie. Dzięki życzliwości Towarzystwa imzycznego otrzymaliśmy kilka sal na III piętrze. Przeważnie także się prob; tam — w razie ewentualnego przepelnienia na głównej sal — zwolnienie tańca „do upadłego“ będą mogli spełnić swoje pragnienia. W dalszych salach Tuw. ustawiony będzie bufet, który nie będzie wielkie znaczenie dla gości naszych na galery.

Wskidwi niezbędny rezydent będą mieli do dyspozycji przed wielką salą restauracyjną na I. piętrze — obłą sale w restauracji na parterze.

„Foyer“ przemieniono będzie w „interjer“, a mebelkami wędz kwiatów, gdzie każde krzesłok zaprasza będzie do spożytku i rozkosznego ochłonięcia się — szklanką szumiącego napoju. Komitet pomysłiat o ten. Kiosk z szampanem u wejścia do sali będzie czynny w tę ostatnią niedzielę karnawałową. Z innych rzekęs aprzonych pad będzie można otrzymać szklankę szampana po stałej cenie (szklanka 2 korony). Wszelkie nadatki będą wykluczone.

Na reducie będą czynne cztery orkiestry. W sal głównych grać będzie dyr. Hook.

Blizszych informacji co do galeryi udzieli i zgłoszenia przyjmują p. Janowa Federowiczowa (Szczępska 3, telefon 125).

Zabawa w kostymy mowa „Gwiazdy“ w sobotę dnia 25 lutego b. r. w dużej sal „Sokoła“ krakowskiego odbyć się mająca, zapowiada się nadzwyczaj interesującą. Dowodem tego liczne zadzwony zaproszenia nawet z prowincyi, skąd całe zastępy młodzieży przagnęły zakończyć karnawał powielkomolejną za powiedziały we przybycie. — Komitet dokłada też starań, aby towarzysztwo, które będzie doborowe ze wszystkich sfer społecznych, kupiecko-przemysłowych i urzędniczych odnotoło mile wspomnienie z niepodzielenek.

Zaproszenia i bilety wstępu na salę i galeryę, które są na wyczerpaniu, jawnę sekretaryat stowarzyszenia przy ul. św. Jansa, I. 2, II. p. co dziennie między godzin 8—10 wieczór. Gozany dołdoł przesyłać nam budowę własnego domu. Dłki na ten cel przyjmują przez Stow. T. Bujas, ul. Stachowskiego, 21.

Bal mietarszacki odbył się wczoraj z tradycyjną okazalnością. W rzędzie uczestników widzieliśmy pres. Leo z żoną, kilku posłów, kilkudziesięciu radców, wszystkich przelanych cechów etc. Prezes Kosobucki rozpoczął bal polezcem z p. pres. Leowa. Do kadryla stanęło 120 par.

Bal kostymowo-wesołowski Tow. urzędniczo-koz. w sobotę wypadł świetnie.

Tańce prowadził p. Albio Bobrowaki i p. Wasław Gerasz.

W rzędzie gośtownych kostymów wyróżniły się: nagrodzony pierwszą nagrodą kostym Maryl Stuart (p. Smoleńskie), kostym panny Lony Koroskiej (II nagroda (mojły par królów) i pani Furkowej (dłenia).

„Wielka reduta przy hydraulicznym“ był tym tytułem komitet ścisłejjy wstąpił zjednych białokim „urząd“ urzadz w Janie Michaliskiej zabawę... Dowcipna groteskowa sproszenia głozą, że ta reduta odbędzie się, starnaniem zjednoczonych towarzyszt preszwiednicznych i orz miloników dramata klasycznego, a na dochód osób, pozbawionych chleba i stańownik przez ukazanie ich w całej nagości w stropek krakowskiej“. W programie zabawy jest kadryl żelowy, o cęży Jana Apolinarego Michalika o szepce krakowskiej i rozliczne inne atrakcyje.

Aresztowanie handlarza żywym towarem. Wczoraj aresztowała policja w jednym z domów zjednych 31-letniego Mojżesza Stunke pod zarzutem uprawiania handlu żywym towarem. Przy aresztowaniu znaleźiono passport modelki kobiety 22 letniej Ruchli Luftmann oraz 800 rubli gotówką. Stunke na pytanie postawione mu przez policję odpowiada bardzo, żeznając, że przebywał w pol-

nocnej Ameryce gdzie dorobił się nieco pieniędzy. Znaleźiono jednak przy nim dokumenta przeczące stanowczo jego twierdzeniu dając natomiast dowód bytu jego w Montevideo i Buenos Aires t. j. miejscach gdzie handlował żywym towarem kulinie w całej polni. Stunke przybywszy do Krakowa rozpoczął natchniać ogrywać i zawiązał kilka znajomości z kobietami przeważnie młodymi i ładnymi. Policja na szczęście wysłędziła handlarza i zamknęła w swoich aresztach.

Ogień piwniczny. W piwnicy p. Karola Wolkowskiego przy ul. św. Jana 1, 2 od plomienia śweicy zapaliła się w sobotę wesoła beczka. Na ratunek wezwano straż pożarną, która w paru minutach ogień ugasiła.

Zabawy wypadek zdarzył się jednemu z artystów teatru miejskiego w sobotę w nocy. Gdy koło godziny 8 i pół nad ranem wracał do domu, wicher, jaki w tym czasie siał, zerał mu koło kociołka św. Wojciecha z głowy twardy czarun kapelusz, unosił w górę i zdrężył nim całą salę w jedno z okien na I. piętrze. Szybko plim kapelusz zaś wrpał do środka. Artysta, obawiający się, że policja nie da wiary jego tłumaczeniom i że przez półnaganego kapelusza każo mu zaliczyć za sżyb, narzucał na głowę śniak, postawił fatrasy kolanier i smutnym tonem podiżył do domu, klnąc wicher i spowodowaną klam., mił niespodziankę.

Kradk kłajki. Dzisiaj rano aresztowała policja 21-letniego Edwarda Pfeffera z Warszawy za systematyczne kradzieże splejpane po księgarniach.

Polibia. Do mieszkania Jana Piwozsa przyszedł wczoraj pop. konkurs starszycy się o rękę jego córki. Wobec niestosownego zachowania gościa Piwoz zaczął mu robić wymówki. Krwisty konkursant polbi ojca narzezoną ciężko, że zawezwane pogotowie przewioło ranego i nieprzytomnego do szpitala św. Łazarza.

Klasykowanie. Wczoraj przytrzymała policja na gorącym uczynku kradzieży kieszonkowej: 40 letnią Wiktorję Schbber z Warszawy, Stefana Siorkowskiego i Stan. Rausińskiego, oraz Mikołaja Jarosza. Wszystkich kieszonkowców zamknięto w aresztach.

W pobliżu kościoła N. P. Maryi skradł jakiś nieznoany sprawca hr. Konarskiej 470 koron wraz z pupilaresom.

Z kronki żelobnej.

Nabożeństwo żelobne za duszę 4 p. J. J. Szepeńskiego, jako w drogą rocznicę śmierci, odbędzie się w kościele OO. Reformatorów we wtorek dn. 21 bm. o g. 10 rano.

Telegramy „Nowin“.

Burza w Wiedniu.

Wiedeń. Z powodu burzy odniosno rany wczoraj i przedawozarj około 100 osób. Wiele wozów porzuczawiać się są. Liczne przerywy w ruchu.

Zaburzenia uniwersyteckie w Rolyi.

Petersburg. Minister oświaty reagoval 292 studentów tutejszego uniwersytetu z powodu strajku, który trwał od 13 b. m.

Petersburg. Wobec świeżo ogłoszonej demisyi rektora uniwersytetu w Muskiewo, 65 najwybitniejszych profesorów uniwersytetu złożyło urzędowo podanie o demisyje.

Petersburg. Duma odrzućcia 155 przeciwy 05 głosami wniesek nagły socjalistów o przeprowadzeniu dyskusyi nad sprawą niepokojów w uniwersytetach rosyjskich.

Leznicka chirurgiczna, Zakład ortopedyczny Zakład Roentgenowski, Radium, Leczenie goracem powietrzem,

Dra Artura Frommera

Kraków, ul. św. Tomasza, 1. 18, I p., 4
Telefon Nr. 81 (róg ul. Floryjańskiej).
Godziny przyjść: od 10—12 przedp. i od 5—6 po południu.

Dr Henryk Schoenwetter
adwokat krajowy
otworzył kancelaryę w Krakowie ul. Floryjańska 6, I piętro.

Dobry środek domowy. Wśród środków domowych, których używać się zwykła jako białe admiracyjne i odkażające nacieranie w zaszpłeniach tel., zajmie wyrobiane w laboratorium apteki Dr. Richtera w Pradze Liniment. Ciepeli comp z „kotwicą“ (zastąpienie Pain-Expellera) pierwsze miejsce. Cena jest niską: 80 hal., K. 146. E. z: za butelkę; każda butelka mieści się w pięknym pudełku, które opatrzone jest znaną kotwicą.

Pierzwsze ordnie dekoracye i urzadzania.
Odczyszczenie meblom i krzyszem
Zakład pogrzebowy Józefy Horakowej
o Kraków, ul. Mikolajska 14. 81a i ul.
Złoczyniecka 32. Telefon Nr. 245.
po klębow. Ana Horakowa em. c. k. oficyalja policyi.
Największe składy trumien metalowych, dębowych, wiadocze etc. przeprowadza przewoz zwłok, kaubymuocny itp. — Ceny umiarkowane.

Jest przy nitycu prowadzącego 118

Pięknąść zapewniona „myda macierzankowego Bracha“

Przy zakupnie żądaj tylko „myda macierzankowego Bracha“. Także wprost: Skład apteczny „SANITAS“, Kraków, ulica Długa 1. 18

POLECANA NA KARNAWAL WACHLARZE KOLIE, TOREBKI, RĘKAWICZKI, PASKI, PONCZCHY, WSTAŻKI, GRZEBYKI, PUDRY I T. D.

